

Nemáte u vás zpěváka staršího 60-ti let, který by se chtěl zúčastnit naší soutěže Senior Star? Došel dotaz na kontaktní mailové adresy z našich webových stránek. Co by sme neměli, říkám si a myslím samozřejmě na Zdenka Křiváka. To je přesně ten typ. Stavil sem sa aj u kmucháčka Jana v Hluku. Chraptlý a nechtěl. Šak je od Zdenka aj o šest roků starší a nic naplat, pomáli sa to začíná projevovat. Tož nahlásit Zdenkův datum narození, vybrat písničku. „Pořádá to Diákonie, to sú nejací svatí, nemám zaspívat o Antoníčku“, ptá sa interpret. „To sú luteráni, oni to majú trochu jinak jak my a má to byt lidová, tož vyber nejakú s větším rozsahem, šak ty to vytáhneš“, radím mu. „Tož *Široký járeček*“? „Tož može“. V propozicách stálo: Doprovázet bude Cimbálová muzika Vsacan. Pokud bude píseň méně známá, požádáme o notový záznam. Nepožádali. Že by to bylo vhodné, neřkuli nutné sa ukázalo na rychlé zkůšce před produkci. „Je to od bé“, napovídám. A primáš mně hned strká husle do ruky. „Co já s něma, počkejte mně klarinet“. Trochu sem to předebrál a hurá. Štimkolega sa chytl. Aj cimbál trochu, kontráš s basů doplnili akord. Najvíc to furt plétlo primáša. Ale už to nechál na ostatních.

ZDENKU DRŽ SA !!!

Mezitým sa začal plnit velký sál vsetínského kulturáku, až byly nakonec obsaděné skoro všechny legátky. Šak program byl na úrovni. Mezi šestnácti soutěžícími také vítální šestaosmdesátiletý místní staříček, který ale patřil k nejlepším. Bylo aj vidět, že je zvyklý na cimbálovku a ona na něho. Po soutěži během hodnocení

zaspíval trochu smíšený (2 chlapi) sbor z Domova důchodců z Rožnova spirituál, country a vícehlasně lidové písničky upravené skladateli klasiky. Vedle toho bylo na programu aj zpestření břišníma tancama. Naštěstí né v provedení dalších důchodkyň, ale dorostenek z místní ZUšky. Moderoval profík z regionálního rádia, řečnila vsetínská starostka aj krajská radní s cizokrajným jménem. Zahajoval a vše řídil diakónový ředitel, který sa k naší výpravě hlásil hned od začátku. Za mlada býval v Kunovicích, když jeho otec dělál v Letu než ho po šedesátém osmém vyhodili. Jináč tam byl z našeho okresu eště jeden účinkující Nedakoňan. Ale enom jako. Přiznal sa, že je z Krnova na

severní Moravě, ale protože soutěž je pouze pro Zlínský kraj, napsal sa za Nedakonice. Má tam kámoša. Ostudu nám neudělal.

Zdenek si nakonec nechal předehrát o tón výš, od cé. Problémy mu víc dělají nižší polohy. Největší omezení ale stejně neměl hlasové, ale pohybové. S pochrúmanú nohú nevěděl jak po čtyřech schodkoch vylézt na pódium. A tam sa nezamotat do šňúr. Deň pred tým bylo ešte třeba zpracovat úrodu (myslím přebrat erteple) a při této záslužnéj činnosti kdesi ve sklepě zakopl a tak sa dotlúkl, že ráno nemohl stat. Nakonec sa sa vlastní postavil, aj sa nastrójil do červenéj košule ze šlajfků. To ho baví za elegána, tvrdí jeho Hela. A když sa aj na jeviště bez další úhony vyškrábál, tož

už sa mohl maximálně soustředit enom na zpěv. A zazpíval dobře. Ani muziků sa nenechal poplést. Vedle ostatních jednodušších písniček kde nechyběla ani školková *Ó hřebíčku zahradnický*, jeho, s rozsahem půl druhéj stupnice, byla zdaleka nejnáročnější. Jak si dál pozor, dobře sa ozvali aj obávané nižší polohy navíc pěkně podpořené klarinetem.

Během vystoupení jednotlivých účinkujících byly na pozadí promítány fotky jejich dědin. Naša Lhota při pohledu z věže kostela, ve srovnání s valaškýma dědinama tvořenýma řadů samostatně stojících baráků podél silnice s kopcem za něma, vypadala načisto jak pěkné městečko. Při hodnocení soutěžních výkonů si rodák z nedaleka, majstr Janek Rokyta, který předsedal porotě aj trochu posteskl. „Ten absolutní hudební sluch je aj trochu prokletí. Člověk čuje tolik věcí keré by radči nečůl“. Nebylo úplným překvapením, že v drtivéj převaze Valachů vyhrál jeden z nich. Ten byl rád jak malé děcko. Šak mu také ešte nebylo ani sedmdesát. A ešte sa snažil zalichotit. Já bych ho myslím nevybrál. Ale s mojím hudebním hluchem može byt hromada věcí jináč než sa zdá mně. Celěj našej výpravě tvořené kromě hlavního aktéra Zdenka, šoféra Vaška ešte Alkú Vídeňákovú a Joškú Zahradským to vůbec náladu nepokazilo. Pro nás je vzhledem k výše uvedenému morálním vítězem jednoznačně náš representant. Toto naše umělecké turné sme důstojně ukončili večerí v horském hotelu Syrákov. Přitom sme sa zdržali tak šikovně, že za Alku už všecek statek pokludil Jara, ale my sboristi sme pravidelnú zkúšku v pohodě stihli. Zostala vzpomínka na vydařené, pohodové odpoledne. A o tom to je.

Václav V.Hájek v klidu nedělního rána před kostelem a před Bočkovým, 20.mája 2012